

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joi și Sâmbata.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 20.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rēadul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Nr. 692 Pres.

Cerculariu

cătră tōte oficiile protopresbiterale din arhidieceșana Transilvaniei.

Înainte de a-și face acest cerculariu al meu cursul meu ordinar, iubitul cler și popor arhidieceșan va fi primit deja pe alte căi scirea deprimătoare: că Alteța Sa ces. regescă, principele nostru de corōnă, clironomul dinastiei Habsburgice, arhiducele *Rudolf*, în urma unei lovituri de apoplexie a încetat din viață Mercuri, în 18/30 Ianuarie a. c. dimineața între 7 și 8 ore, în castelul din Meierling lângă Baden, în etate trecut de 30 de ani.

Pētruns până în adēncul sufletului de durerea, care acest incident prētrist și neașteptat o a produs de sigur în inimile tuturor cetățenilor credincioși patriei și monarhului meu, vin din pozițiunea mea de arhipăstoriu sufletesc nu ca să pun în vedere iubitul cler și popor mărimea pierderii, ce o avem toți din acest cas sguđuitoriu, căci această pierdere mare o cunoșcem, și încă mai mult de cât o am cunoșce, o simțim toți de o potrivă în sufletul nostru: ci vin să caut a întruni pe toți ai mei într'o lucrare, carea ar fi cea mai bună pentru a ne manifesta în acest cas deprimătoriu, ca elemente și corporațiuni bisericesci pururea credincioșe dinastiei, simțemintele noastre loiale, nealterabile.

În scopul acesta me adresez cătră onorabilele oficii protopresbiterale, și prin ele cătră întregul iubit cler și popor arhidieceșan, recomandând atențiunii tuturor următoarele svaturi și îndrumări arhieresci:

1. Până după înmormântarea înaltului decedat, în fie-care ți dimineță și la amēdi să resune câte un pātrariu de oră tōte clopotele bisericilor noastre; ér pe edificiile publice: biserici, case parohiale și alte institute bisericesci, câte un steag negru să vestescă casul trist și condolența generală.

2. În ziua înmormântării, carea probabil va fi Marți în 24 Ianuarie (5 Februarie) a. c. să se celebreze în fie-care biserică sânta liturgiă cu eceniile acomodate pentru odichna sufletului repăusatului arhiduce, principe de corōnă *Rudolf*, la carea funcțiune să asiste numai capii familiilor de ambele secse și adulții lor, ci și tinerimea scolară absolvată pentru aceea ți intrēgă dela orele de instrucțiune.

3. Sâmbătă, în săptămāna procsimă, eventual în ceea laltă, să se celebreze în fie carea biserică pa-

raștas solen pentru sufletul înaltului decedat, la care anume să fie invitate și autoritățile locale.

4. Sē se întreprindă, unde numai se pōte, sub conducerea comitetelor parohiale colecte benevole pentru înființarea unui fond destinat anume întru memoria înaltului decedat, pentru spriginirea culturii tinerimei nōstre scolare prin stipendii pe riodice sau prin altfel de ajutōre mai mici sēu mai mari, după împrejurări.

Ētā un moment nou, trist cu adevērat, dar āmbietoriu, pentru a ne manifesta loialitatea, iubirea și devotamentul, tot atâtea virtuți ale nōstre vechi, cătră preainalta casă domnitōre, și totdeodată silințele nōstre de a ne asigurā un viitoriu mai ferice, pe care îl credeam sē fie în mare parte legat de persōna înaltului defunct.

Facă-și dar iubitul cler și popor și la acēsta tristă ocaziune cu tōtā inima, consciu de sine, datorința sa ca civi buni ai statului și fi credincioși ai bisericii, și atunci reputațiunea nōstră aprōpe identică cu interesele nōstre, va fi susținută pentru toți timpii, buni și rei, sub devisa: tōte pentru patriā, monarh, biserică și națiune!

Sibiu, 20 Ianuarie, 1889.

Miron Romanul m. p.,
arhiepiscop.

Sibiu, 20 Ianuarie.

Ca un trāsnet din cerul senin a strābătut prin tōte unghiurile monarhiei deprimatōrea scire despre mōrtea moștenitoriului nostru de tron, a Alteții Sale principelui de corōnă, **Rudolf**.

Inspāimēntat și cu fiori s'a întrebāt sudii credincioși ai bunului monarh: este cu puțință ca așa de îngrabă să se stingā o viață de om, tocmai în flōrea juniei; este cu puțință ca cu atāta vehemență să se rāpescā din brațele soției, din sinul părinților, acela, care era chema. să succedā pe tronul glorios al Habsburgilor; este cu puțință, ca așa fără cruțare să se nimicescā speranțele miliōnelor de suflete, cari aveau țintite privirile spre înflăcărutul om al sciinții, care era chema să continue mārēța operā a prēbunului Pārinte, care era chema să punā nōue floricele în cununa nevestejitā, cu care antecesorii sei au împodobit sceptrul dinastiei Habsburg.

Inspāimēntat și cu reci fiori au primit popōrele din monarhie durerōsa scire, și ceea ce l'a început se vorbia numai prin cercuri private și cu

un feliu de îndreptățită sfēlă, s'a adevērit ca faptā implinitā.

Principele de corōnă **Rudolf**, fala și speranța prēbunului nostru monarh, a Maiestăței Sale împērātului și regelui nostru Francisc Iosif I.; fala mārēței case de Habsburg, speranța popōrelor din monarhia austro-ungară, columna cea puternică a dinastiei, a tronului și a patriei, nu mai este între cei vii, a cățut în flōrea juniei.

Principele de corōnă **Rudolf** a fost dāruit dela Dumneđu cu eminente însușiri, și dintre familiile domnitōre nici un clironom nu se bucura de atāta alipire la sudii sei, de atāta considerațiune pe terenul sciințelor și al artelor, ca și acest bārbat, pe care-l petrece la mōrmēt jalea întregi lumi civilisate.

Prēlāngā studiul neobosit pentru misiunea cea grea și nobilă, la care era chema, principele de corōnă a avut timp și pentru sciință și arte, și în literatura europēnă numele lui este bine cunoscut.

În anii din urmă sub auspiciile dēnsului a început a eși la luminā mārēțul op: Austro-Ungaria în descriere și ilustrațiuni, un op de mare valōre, la care însu-și principele de corōnă a lucrat cu mare entusiasm, și el a fost spiritul conducētoriu al acestei întreprinderi, până ce mōrtea l'a rāpit din acēstā vale a plāngerei.

Miliōnele de ōmeni au îmbrăcat doliu, și jellesc pe acela, care era chema să continue ca domnitoriu mārēța operā a casei de Habsburg, fericirea tuturor popōrelor din monarhia austro-ungară.

S'a implinit voia lui Dumneđu, s'a mutat la cele eterne moștenitoriul de tron, sdrobind tōte ilusiunile grațiosului nostru monarh despre fericirea popōrelor sub înțelēpta domnire a fiului seu, sdrobind fără cruțare speranțele nōstre ale tuturor cari cu mândrie priviam, cum se desvōltā nobila odraslā a casei de Habsburg, pe capul căreia era să fie pusā corōna de domnitoriu.

S'a implinit voia lui Dumneđu. În nemārginita sa înțelēpciune a tăiat firul acestei vieți tinere, și noue nu ne rămāne, decāt să ne unim lacrimile cu cele ale prēbunului nostru monarh, cu cele ale dinastiei, și să rugām pe Dumneđu să aibā în puternicul seu scut pe părinții greu loviți, pe familia principelui de corōnă, o vėduvā tinēră cu vėl negru pe față, o fetiță, care mereu intrēbā, unde rămāne tatāl ei, să aibā în puternicul seu scut dinastia, și pe popōrele din acēstā monarhie greu cercatā.

FOIȚA.

Documente pentru limbă și istoriā.

Respuns non lui Șaguna la rēspunsul primit dela Hackman.

Escelenței și Preasfinții Sale Pārintelui episcop din Bucovina Eugen. Sibiu, 6 Octobree, 1860.

Pre cât m'a îmbucurat scrisoarea Escelenții Tale din 14 Septembrie a. c. Nr. 102, vėdēnd dintrēnsa rēvna cea înfocatā, ce o aveți cătră binele obștesc al bisericii, despre carea nici când nu m'am îndoit; pe atāta mai mult cuvintele acele din lăudata-Ve hārtie, au desceptat în mine îngrigirea neșpusā de mare, prin care ți Escelenția Ta: că „Una însă este limpede adevērul, că din unspredece episcopi în Austria unul numai poate să fie mai mare, carele ar avea să țină cārma întregi biserici în monarhia Austriei sub patriarchul Constantinopolei.”

Îngrigirea mea, ce mi-a pricinuit mie această eugetare a Escelenții Tale, au produs în mine mulțime de gânduri, și în sfērșit mi-am adus aminte de cartea canoanelor, ce la anul 1800 s'a compus la patriarchia constantinopolitană, și s'au intitulat „Pi-

dalion“ adecā „Cārma,“ potrivit asemēnării, ce face, sfântul Ioan Chrisostom bisericii cu corabia. (Pre-cuvēntare. Pidal. față 3). Înaintea cărții Pidalion precum este cunoscut și Escelenții Tale, stā o iconā înfățișând o corabie pe mare, și în corabie pe Christos ca cārmaciu, și pe apostoli și pe următorii lor ca pe vėșlași; despre corabia aceasta duhovnicească stā următoarea citație din sf. Ioan Chrisostom, tipăritā sub aceea iconā a Pidalionului: „Prin corabia aceasta se închipuesce biserica sobornicească a lui Christos; a căreia temelie este credința cea ortodocsă a sfinții Treimi; eară scāndurile și grințile sunt dogmele credinții și tradițiile; catargul este crucea; vēntrelele sunt nădeșdea și dragostea; cārmitoriul este Domnul nostru Iisus Christos; podării și marinarii sunt apostolii și următorii apostolilor, și toți clericii, gramaticii și notarii, învățatorii cei după vremi; călētorii sunt toți ortodocsii creștini; marea este viața aceasta; suflarea cea lină și zefirul sunt suflările și darurile dughului sfânt; vēnturile sunt ispitele cele împrotiva ei; ear cārma ei, prin carea se îndreptează cătră limanul ceresc, este cartea aceasta a sfințelor canoane.

Eu după-ce am socotit mult despre icona aceasta și inscripția ei din Pidalion, am venit la aceea convingere, că patriarchia constantinopolitană n'a avut cu punerea corabiei, și a inscripției aceleia în fruntea condiceii canoanelor alt scop, decāt

acela: ca să arete, cum-cā în religia noastră ortodocsă rēsăriteanā:

1. Domnul și Māntuitoriul nostru Iisus Christos este capul și cārmaciu, căci el a întemeiat, și rēs-cumpērat biserica sa cu scump sāngele seu, ceea-ce este trupul lui;

2. Cum-cā apostolii și următorii lor sunt aceia în biserica lui Christos, ce sunt vėșlași într'o corabie.

3. Cum-cā cārma bisericii este cartea cea aprobatā a canoanelor sfinților apostoli și părinți.

Eu me încumet a Te ruga pe Escelenția Ta, de a-mi da ertare, ca să ți cu toată cucernicia, cum-cā garanția cea mai sigurā pentru susținerea în curățenie a religiei noastre și a canoanelor ei, apoi pentru întărirea strīnsā a bunei înțelēgeri între toți arhierii din Austria, precum și garanția cea mai sigurā pentru susținerea ortodocsiei noastre în sfințenie și vādā atāt înaintea creștinilor nostri, cât și înaintea stāpānirii mirenesci, și înaintea altora, cari nu se țin de legea noastră, — ți garanția cea mai sigurā pentru toate acestea nu se poate afla în individualitatea trupească, fie ea înzestratā cu ori-ce titlu, ci numai și numai în acea individualitate duhovnicească, pe carea însa-și biserica cea mare dela Constantinopol o numesce cārma bisericii întregi, carea o efectuează sinoadele, la care se adunā după firea obiectelor sau numai arhierii, sau și preo-

Revista politică.

Mărtea neasteptată, ce a curmat viața clironomului, a pus în doliu întreaga monarhie și poporele, cari totdeauna și-a manifestat fidelitatea puternică către casa domnitoare; pörta în sinul lor jalea și durerea, de care pătașe s'au făcut membrii familiei imperiale; ér foile în ton sërbbătoresc și în articii măreți premăresc memoria celui-ce intrunia în sine tóte speranțele fericirii popórelor și a monarhiei.

În 28 Ianuarie era proiectată în Viena o conferință vamală austro ungară, a fost însă amânată din mai multe motive, între care cel mai principal e absențarea secretariului de stat, Matlekovici, care a fost reținut din cauza intențiórelor afaceri parlamentare. Regimul ungar a prezentat totdeodată protocolul din conferința vamală pentru ridicarea porturilor libere Triest și Fiume.

Cu privirile încordate astéptă lumea deslegarea enigmei dela Paris. Generalul Boulanger n'a luat până acum nici o pozițiune mai bătătoare la ochi, cu tóte acestea cursul burselor din străinătate a scădut în mod însemnat, ér în Franța și în special în Paris domnesce cea mai mare confusiune. Singur președintele republicei, Carnot, nu și-a pierdut sângele rece, și la insistarea guvernului d'a demisiona, el l'a îndrumat la răbdare, până-ce se va vedé dezvoltarea ulterioară a lucrurilor. Ședințele camerilor, cari s'au ținut după alegerea lui Boulanger în departamentul Senei, și la cari, mai mult din curiositate, au luat parte aprópe toți reprezentanții puterilor, n'au fost așa de furtunóse precum se astepta și precum se presupunea.

Ori-cum se prezentă situațiunea, e lucru evident, că popularul general se bucură și de mai mare popularitate și nu numai la poporațiunea, despre care se dicea, că-l venerază fără să știe pentru ce, dar ultima alegere a dovedit, că generalul se bucură de considerațiunea persónelor celor mai înalte din societatea franceză. Și toți aderenții lui 'l urmază orbis, fără să știe unde, căci planurile ce le urmăresce generalul și ađi sunt un lucru enigmatic, nimenia nu e în stare să le arete; ér generalul însuși s'a ferit a și le da pe față, observând o tactică dilemică; 'l urmază însă mulțimea, căci nu e mulțumită cu actualele stări de lucruri, ce s'au creat în Franța.

Presa boulangistă iubiléză pe general într'un mod cu totul caracteristic, pe când presa republicană nu încétă a aduce invective și a prevesti pericolele, ce amenință republica din cauza invingerei. Presa rusă urmăresce cu mare atențiune dezvoltarea lucrurilor din Franța și se lasă în comentarii amănunțite, cu tóte acestea până acum nu și-a dat verdictul hotărit asupra alegerii. Mai rea impresiune a făcut victoria generalului în Berlin, unde ea e privită ca o primejdie a păcei și al căreia rezultat va fi un crunt războiu europén; ér „Norddeut. Allgem. Ztg.“ mai adaugă, că prin alegerea lui Boulanger a suferit republica parlamentară o lovitură puternică. „Post“ vede în acesta o sguduitură așa de puternică a republicei, încât abia va mai puté să și recăștigate ecuilibrul. Cestionata fóie crede însă, că dacă Boulanger vrea să și ajungă scopul, trebuie să lucre cu o iuțelă mai mare la executarea planurilor și să nu astepte alegerile generale. Ce fel de cale vor apuca lucrurile, nu se póte spune; nu se știe nici ce ținută va lua armata și ministrul de războiu actual, carele a dat tot concursul

ții, diaconii și cei mai aleși creștini, precum este firea lucrurilor pertractând.

Cărma aceasta a ortodocsiei noastre este o urmare firească al aceluși așezământ nou, pre care îl numim noi peatra cea de capul unghiului, cea-ce s'a făcut dela Domnul, și este minunată întru ochii noștrii, pentru-că ea a întărit lumea creștină, carea nu se va clăti, nici se va birui, de s'ar scula asupra ei ori ce puteri fizice și trupesce, căci toate acestea sunt trecătoare și adese-ori sie și contradicătoare, ear cārma duhovnicească și puterea ei, sunt vecinice, și pentru-că cārma aceasta este însuși cuvântul lui Dumnușeu, despre care a đis Christos: „că ceriul și pământul vor trece, dar cuvintele lui nu vor trece.“ Mat. 24, 35. Sciind și vedënd noi astăzi, că cuvintele lui Christos s'au susținut până și în zilele noastre, trebuie să mărturisim, că aceasta împregiurare risipesce ori-ce îndoială, ca cum adevărul cuvintelor Domnului ar puté înceta oarecând. Puterea cea silnică a păgânilor și a stăpânilor lor n'au putut nimici cuvintele lui Christos la început, când adevărat numai 12 bărbați au fost rënduiți de Christos spre lățirea lor, și toți acestia, au fost asemenea între sine și cu iubirea frățească au eșit în tot pământul vestirea lor, și până la marginile lumii cuvintele lor, și când avea trebuință să facă sau să hotărască despre un lucru mai însemnat, se adunau la olaltă, și chemând darul Duchului sfânt

seu pentru ca Boulanger să ajungă ministru de războiu.

Vorbirea, cu care regele Italiei, Humberto, a deschis camera italiană, a făcut o impresiune deosebită în tóte cercurile conducătoare. Vorbirea sa se deosebesce însă de tóte vorbirile de tron, ce s'au ținut până acum, încât regele đise adevărat: „Pacea susținută cu armele mai înșelătoare“ și mai departe: „dacă regimul meu nu și va pune cea mai mare îngrigire pentru întărirea armatei și marinei, el comite o tradare contra patriei.“ Posibil, că acestea le a accentuat regele, că să presioneze asupra deputaților, ca ei să voteze jertfele, ce se recer pentru armată. Cum-că Italia nu intenționéză o politică războinică, încă se accentuéză în multe părți ale vorbirii. E lucru caracteristic însă, că regele a numit deodată 50 bărbați în senatul italian.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Nordul-Transilvaniei, 16/28 Ianuarie, 1889. Este fără îndoială o mare nefericire pentru un stat, când bărbații, cari sunt chemați al conduce, nu pot distinge între egala îndreptățire și între egala îndreptățire politică a cetățenilor.

De acesta nefericire au fost pătași și românii, și consecințele le vedem cu ochii. După diploma din 20 Octobrie 1860 — românii cu puțină scólă politică, în loc să fi profitat de ocașiunea dată, de a se ridică la națiune politică, — de tóte se au ocupat în scurtul timp al duratei dietei din Sibiu, dar nu s'au ocupat de a se scii afirmă ca națiune politică, și de aceea amare sunt fructele ostenelelor lor pentru românii de ađi, — și stând lucrul astfelu, în loc ca să caute ca să se susțină în egala îndreptățire decretată la 1868 pe baza principiului naționalităților, au făcut experimente în drépta și în stânga, fără să țină cont, fără să aibă în vedere puterea de rezistență, ce o pot pune românii ca contrapond, și de aci a urmat ca lucru firesc, că cei cu puterea în mână au profitat de pozițiunea lor tare și le-au făcut iluzorie chiar și egala îndreptățire individuală, pe tóte terenele vieții publice.

Acosta deci odată trebuie să o recunoscem, pentru că o datorim adevărului și maturității noastre politice.

Bine! óre starea acesta până e lumea să dureze? Bine! óre nu a venit timpul ca după esperimentări triste de 20 de ani, — de o jumătate de véc de om, să vedem că spre ce abis mergem noi românii, și că din acest abis nu putem eși decât dacă vom relua firul activității intrerupte spre a ne asigura cel puțin egala îndreptățire, care astăzi e stirbită și care să póte stărbii și mai rău de către cei dela putere, adaugând la suferințele noastre seculare altele și mai amari, pentru cari nu vor întâmpina decât consimțământul naționalilor lor. Partida așa numită națională este aprópe în desorganizare, membrii comitetului executiv, care nici până aci nu a putut face minuni, a părăsit postul lor, pentru ce, nu întrebăm; și așa noi, cei ce am fost pentru inaugurarea unei ere de pace, credem că ar fi la timpul seu, ca prin o ținută activă românească să stabilim alte relațiuni mai bune între noi și poporul dela putere, ca să ne fie posibil ca între marginile legii să ne desvoltăm liber, să ne cultivăm limba, ca pe cel mai scump tesaur național, și în fine să fim priviți ca cetățeni egal îndreptățiți în scólă, în comună, în municipiu și stat, al cărui bine și prosperare toți deopotrivă îl dorim, toți îl promovăm, după

se sfătuiau. Cu atâta mai puțin putem noi astăzi gândi că nu Christos, carele a făgăduit a fi acolo, unde doi sau trei se vor aduna în numele lui și nu cartea aceea, carea biserica cea mare din Constantinopol o numesce și o prescrie de cārma, ci un arhieru dintre cei 11 ar avé a ținé cārma întregii biserici din Austria, atunci biserica noastră într'adevăr nu s'ar puté numi una sfântă sobornicească și apostolească biserica, căci nu s'ar ocărnu după chipzuială individuală a unui muritoriu, prin urmare s'ar lipsi de caracterul ei cel primitiv și păstrat până în zilele noastre, prin care s'au apărât ea, de către feluritele vijelii, ce se ridicaseră asupra ei din mai multe părți cu o vrășmășie cumplită, dar pe ea n'au putut nimici, pentru-că cuvântul Domnului s'a păstrat, carele în veac nu va trece și nici porțile iadului nu-l vor puté birui pe el.

Toate acestea le-am scris eu, ca să măturisesc Escelenții Tale cele tainice ale minții și inimii mele, și ca să scii că pre Escelenția Ta Te cinstesc și astăzi, precum Te-am cinstit mai înainte cu 25 ani, când am avut norocire a slují sf. Liturghie cu Escelenția Ta ca protodiacon la Carloveș. Primesce dar Avvo bune! aceasta a mea mărturisire, și nu Te îndoi nici spre viitoriu despre cinstirea mea adevărată, cu carea pentru totdeauna rămân.

putință și după cât ne este dat să o putem face ca popor de peste 3 milioane de suflete.

Este imposibil ca prin o ținută conciliantă, dar cu deplină demnitate și impunătoare să nu putem obține cel puțin posibilitatea de a ne asigura egala îndreptățire individuală, posibilitatea de a ne vedé noi nejniți de trebile noastre scolare și bisericesci, și aici deja avem un mare avantaj, avantajul de a da înainte, și avantajul de a ne cualifică cu timpul pentru de a ne puté afirma ca popor egal îndreptățit cu celelalte popóre. Sunt între maghiari încă ómeni cari se ocupă și ei cu referințele între români și ei, și le află de tot nenaturale, sunt din ne norocire ce e drept puțin, precum puțin sunt și între români, cari se nu și fi pierdut speranța, că lucrurile se mai pot îndrepta.

Ei bine, acesti puținii nu au să se témă de convingerile lor, trebuie să ese cu ele la ivelă, trebuie să facă încercări, și dacă vor întâmpina bunăvoință în tabera cealaltă, nu au să sté cu mâinile în sin, au să continue de a lucrá, ca să se finaliseze lucrul odată și se ia o altă direcțiune mai sănătoasă, direcțiune, ce mult ar contribuá la ameliorarea stărei românilor, cari ađi între aceste relațiuni înăsprite nu numai că sunt preterați, căci sunt români, dar apoi pe la comasări se fac atari neîndreptări, încât pot lua straița și bățul, și de acesta ar trebui ca inteligința română să fie îngrijată, dacă voesce serios binele și ridicarea poporului din care a eșit. Se stăm cu mâinile în sin e păcat, pentru-că păcătuiam în contra noastră, contra némului nostru. Moderator.

Preoțiunea noastră și afacerile comunale.

Este un adevăr necontestaver, că preotul român este, și trebuie să fie conducătorul parochienilor sei în tóte acțiunile sale. Acest rol i se impune preotului român parte prin inteligința sa, parte prin posețiunea sa în comună.

În tóte timpurile preotul român a împărtășit sörtea poporului seu. Numai robotă n'a făcut preotul român, dar în schimb a trebuit să facă alte servii dejositóre.

Când a suferit poporul nostru, și preotul a suferit și a fost umilit; când a avut poporul o đie de bucurie a avut și preotul. Contrarii noștrii o sciu bine acesta. O sciu bine, că poporul dela sate, cu rari excepțiuni, urmăză și ascultă sfaturile preotului lor, și în timpul de astăzi, când acesta este inspirat de bunul simț al poporului. Tocmai de aceea, când a fost vorba de vre-o acțiune publică, cu carea voința poporului nostru avé să se manifesteze, diaristica maghiară a strigat unison: popii și dascalii valachi, ei agitá, ei sunt agitatorii. Și tóte aceste din simplul motiv, că preoțiunea nu a lăsat poporul pradă organelor administrative. Cu de aceste suntem dedați, și astăzi.

Dar să ne întrebăm, ce rol și unde mai póte să agiteze preoții, și chiar inteliginții, dacă póte fi vorba de agitațiune?

În afacerile municipale, unde totul este la discrețiunea comitelui, unde suntem împreună cu maghiarii, lupta începe a deveni și aici iluzorie.

Nici un protopretor, nici un oficiu mai de dai dómne! Sub atari împregiurări, când întreg aparatul administrativ este în mâni străine, dela cari nu vedem nici un semn de bunăvoință, unde mai póte fi vorba de agitațiuni? Unde de agitatori? Și dacă totuși perseverăm încă în luptă, speranța unui venitoriu mai fericite ne îndéma la acesta. Credința, că în secul al 19-lea un popor póte fi asuprit, dar nici decât omorit, trebuie să ne îndemne a susține lupta, încât e posibil, până când adevărul și dreptatea va triumfa. Pentru că mai curënd ori mai târziu, dreptatea are să triumfeze în tóte țerile corónei habsburgo-lotaringice.

Un singur teren ne a mai rămas — unde lupta trebuie susținută cu tótă puterea, ba cu mai mult tact și mai mult inimă ca până acum. Aici sunt afacerile comunale, unde este vorba de averea noastră, direct — de noi însi-ne.

Legea comunală, ce e drept, dá drept pretorilor a avé o inriurință decidătoare asupra juđilor și notarilor, acesta însă nu trebuie să ne pună pe gânduri, când scim, că mare este numărul comunelor unde străinul sau cel de alta limbă puțin loc posedé; érá masele române sunt compacte.

Cine este însă în fruntea maselor române, și cine are să fie, când e vorba de averea comunei, când e vorba de pelea noastră? — Răspunsul urmăză de sine.

Deși am făcut progrese însemnate în decursul celor 4 decenii din urmă, — totuși aflăm comune unde singur preotul și învățătorul sunt ómeni mai cu carte. Aici cine altul are să conducă lupta față cu ingerința, ce și arógă de multe ori mulți neche-mați față cu afacerile comunale, decât preotul. Chiar și în comunele, unde avem inteligință preotul, când e vorba de apărarea dreptului poporului, trebuie să fie în primul loc, cu sciința sa și cu autoritatea.

Sistemul de corupțiune, deprădările, stórcerea până la os cât pe dreptul, cât pe ne dreptul, sunt astăzi la ordinea zilei și prin comunele noastre. Aici preoțimea noastră are o sfântă datorință a pași cu totă energia, și între marginile legeri a se luptă pentru popor. — Avem casuri triste, unde poporul nostru a perdut frumoase venituri, singur din cauza, că preotul n'a fost la culmea misiunii.

Astfel e lucru cunoscut, că dreptul trilateral de cărmărit este un drept al iobagilor, din carele în multe comune venitul a încurs în lada bisericeii noastre. Organele comunale însă bine frumușel au luat venitul dela biserică și l'a dat la comună, unde apoi în multe casuri numai D'eu scie, unde se ascunde.

Unde preotul a fost om la locul se, venitul și astăzi e al bisericeii. A-și pute aduce înainte deci de casuri de prin comitate. Ce se mai dic apoi de înființarea școlilor comunale? Ele sunt înființate cu deosebire acolo, unde preotul nu a știut, sau nu a voit să intervină cu totă rezoluțiunea în favo- rul școlii sale profesionale.

Că contrarii nostrii și astăzi se silesc din tóte puterile a ne răpi și micile drepturi și venituri, ce posedem, este un lucru de tóte zilele. Certele se caută cu lumina. Se amintesc o comună — Crisciorul. Biserica noastră a folosit dreptul de cărmărit trilateral în favorul școlii. Acest drept a fost dona de iobagi după tóte formele legale. În acest an preotul — om harnic — publică licitațiune ca și în alți ani. Dar cei plesnesc notariului prin cap! Iși pune carul în petri, ca să nu se țină licitațiune, înfrică pe ómeni să nu liciteze, sub cuvânt, că dreptul trilateral nu e al bisericeii noastre. Preotul însă urmăzează calea sa, licitează trilateral și banii îi pune în lada bisericeii. Notariul însă nu stă pe loc, face arătare la pretorele, că biserica noastră folosește un drept usurpat. Preotul împreună apoi cu protopresbiterul trebuie să vină să-și apere un drept al bisericeii cel folosește de deci de ani neconturbat.

Aceste în ajutorul răscumpărării regalelor. Și e faptă, că dacă preotul din Criscior și protopresbiterul Zarandului nu erau ómeni la locul lor, astăzi biserica ar avé mai puține venituri, și nemulțămirea s'ar fi produs în sinul poporului. Sunt varii afaceri comunale, și dacă nu e cine să conducă poporul tot pe spatele lui merge, pe punga lui. Se mai amintesc aci numai de tacsele esorbitante, ce bunăoară iau unii notari, cu deosebire străinii la facerea de contracte, de inventare etc. deși în concurs nu se publică, cât sunt competențele pentru contracte etc. Aici încă preoțimea este chemată a pași pentru apărarea poporului.

Scurt: în afaceri comunale preotul are să fie păstorul adevărat al poporului, carele se scie conduce turma sa la pășune, dar: să o și apere de lupi.

Pentru-ca să pótă însă un preot întreprinde în atacuri comunale trebuie neapărat de lipsă să cunoască legea comună și ordonanțele ministeriale referitoare; precum și alte legi, cari ating mai de aproape poporul.

Nu mai așa va pute întreprinde cu efect și va fi respectat.

Pretindem deci cu tărie, ca preoțimea noastră să studieze legea comună și împreună cu ea și altele cei sunt de folos practic și să se intereseze cu de adinsul de afacerile comunale. Acesta nu pótă decât se mărească autoritatea unui preot. *Iuon.*

† Archiducele Rudolf.

Telegrama scurtă și în parte neprecisă, ce ne-a adus deprimătorea scire despre mórtea repentină a Alteii Sale principelui de corónă Rudolf, a produs cea mai adâncă durere în inimile tuturor cetățenilor, și tótă lumea se astépta se afle detaiuri despre acest deprimătoriu cas.

"Budapesti Közlöny" publică acum un comunicat, după care nu este adevărat, că principelui de corónă a murit de apoplexie. Medicul Wiederhofer, care a fost chemat imediat la Meierling, a constatat la cap o rană mare de împușcătură. Păreții și ósele craniului erau în măsură mare sdróbite, încât mórtea a trebuit să între momentan. Lângă pat în apropierea nemijlocită a mănii drepte era un revolver descărcat a cărui poziție numai lasă nici o îndoială, că mórtea și a făcut-o archiducele cu mâna proprie.

Comunicatul constată mai departe, că archiducele în timpul din urmă a suferit de o iritațiune nervoasă, și declară, că întemplerarea înfricoșată s'a putut săvârși numai într'o turburare momentană a minții.

Inmormântarea probabil că va fi Marți după amédi. Maiestatea Sa a refuzat cu mulțămită ori ce reprezentare a curților străine.

De principe de corónă se dice că va fi declarat fiul cel mai mare al archiducelui Carol Ludwig, Francisc Ferdinand.

Varietăți.

* (Distincțiune.) Maj. Sa monarchul nostru a distins pe fostul consul general al României la Budapesta, Alecsandru Farra, cu crucea cu stea a ordinului "Francisc Iosif".

* (Din Budapesta.) Scandalurile inscenate în capitala Ungariei nu mai au sfârșit. Poporațiunea, agitată de studenți și de unii dintre deputații opoziționali s'a conglomerat în număr mare înaintea edificiului șefului partidului liberal, Tisza, cu intențiunea de a provoca un mare scandal. Miliția însă, prindând de veste, a prevenit și numai în urma formării unui cordon puternic și după mai multe răniri a putut face ordine. Tumultuanții s'au îndreptat spre piața Francisc Iosif unde s'au continuat demonstrațiunile până în amurgul serii. Pe vremea aceea mulțimea a început și mai tare a se îndesui, și a înmulți scandalurile de stradă. Căpitanul orașului, care apără călare în mijlocul tumultuanților și-i provocă să se retragă a fost primit cu fluierături și cu petrii. S'a dat signalul de atac și husarii au început a îmblăți cu sabiile în mulțime, care le răspundea cu petrii. Infanteria urma cavaleria și închidea stradele. Mai mulți tineri, buni gimnastici, se cățărău pe sus și stângeau laternele. Din mulțimea îndesuită eșia din când în când strigate înfiorătoare. Abia după meșul nopții se putuse miliția retrage. Înaintea edificiului, unde se ține dieta, mulțimea a așteptat pe ministrul Tisza să-l primesea cu fluierături și numai miliția a putut îndepărta tumultuanții agitați. Căpitanul Arany a primit lovituri grele. Conte Stefan Tisza și Tibor Károly au fost scuipați de sus până jos. Husarii au rănit pe mulți dintre tumultuanți, dar și ei au primit lovituri de petrii. Deputații liberali sunt încărcăți de epitețele "tradători ai patriei". Deputatul și profesorul de universitate, Pulszky, mergând în sala de prelegeri și voină a înscințat, că din cauza morții principelui de corónă nu va ține prelegeri, mulțimea extraordinară de mare a universitarilor l'a îndesuit și l'a primit cu "abzug" trădătoriu al patriei. Abia după ce interveni rectorul, putu Pulszky să scape într-o odaie laterală.

* (Siguranța publică!) Baronul Plessen, consulul general al Germaniei la Budapesta, plecând la Viena și-a luat cu sine din Budapesta și ordurile. În Viena însă n'a mai aflat nici un ord și mai multe din prețioasele sale în preț de 500 fl. lipsian. Un tiner elegant a vândut atât ordurile cât și prețioasele pe preț de 50 fl. unui aurariu, care topise ordurile, dar înscințat poliția îndată ce a aflat de proveniența lor.

* (Cas de mórte.) Cetim în "Telegraful român" din Bucuresci: Michail Stroescu, a încetat din viață și cu el românimea a pierdut un om din acei rari, care a făcut din cultul naționalității o lege neștrămutată a vieții lor.

Michail Stroescu, român din Basarabia, despărțit prin rapt și violență de patria mămă, voia a clădi cu banii sei școle române în acea țară română spre a lupta în contra rusificării poporului român din care făcea parte, voia o universitate română cu proponimente în limba română, pentru-ca tinerimea, ce se adapă la studii înalte să învețe din nou limba română și să fie crescută în cultul naționalității.

Nu i s'a dat însă voie și atunci caldul patriot și-a întors ochii spre românii din regatul român și spre cei de peste munți. El a oferit 100,000 ruble pentru a se clădi școle rurale în țară și 50,000 lei Asociațiunii meseriașilor români din Brașov.

Acest român acum nu mai este, el a încetat din viață la Odesa.

Perderea pentru românii, nu numai din Basarabia, ci de pretutindeni, e fără margine. Esprimăm durerea tuturor pentru această pierdere și suntem siguri, că corăspundem gândului neuitatului patriot, urând ca marele și patrioticul seu exemplu să găsească mulți imitatori.

Neconsolata soție, d-na Elisa Stroescu, dacă dureri ca a sa se pot mângăia, va găsi mângăierea în faptul, că bunii români de pretutindeni plâng ca și dânsa pe neuitatul ei soț.

* (Un deputat dietal atacat.) Precum scrie fôia locală "Siebd. Tgblatt," deputatul ardelén Zay, a fost atacat în timpul scandalurilor de stradă din Budapesta din partea husarilor. Respectivul a trebuit să îndure mai multe lovituri de sabii.

* (Imprumutul căilor ferate ungare.) Subscrierea noului imprumut al căilor ferate ungare de 130 milioane fl. cu 4% s'a încheiat cu un rezultat foarte satisfăcătoriu. Membrii familiei împărătesci încă au subscris sume considerabile. Operațiunea o a făcut grupa Rothschild.

* Balul, ce era să-l aranjeze reuniunea carpatină astă s'era, s'a aménat pe timp nehotărît din cauza morții Alt. Sale principelui de corónă.

* (Patrioții din comitt. Huniedóra.) Studenții universitari din cott. Huniedóra la universitatea din Cluș au redactat o adresă deputaților cercului lor electoral, prin care și esprima, respectul căci "părinții lor" au luptat contra constituției, combătând proiectul de lege militară!

* (Viață lungă.) La începutul unei acesteia precum scriu foile din România, a încetat din viață Ióna, soția lui Barbu Cióca, județul Vâlcea, în vârstă de 120 ani; ér în ziua din 9 Ianuarie a. c. a încetat din viață Barbu Roibu din comuna Lunguleți, județul Dâmbovița, în etate de 116 ani.

Din public.

Avis.

Pentru încurajarea țăranilor agriculturii la semănarea de trifoi și de napi de nutreț comitetul central al reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiiului în ședința sa din 25 Decembrie 1888, a votat o sumă pentru cumpărarea de semințe de trifoi și de napi pentru a se împărți în mod gratuit între acei membri ai reuniunii, cari ar dori a cultivă aceste plante.

Se provocă deci pe calea acesta toți acei membri ai reuniunii, cari voesc a primi în mod gratuit atari semințe, să se însinue verbal sau în scris la comitetul central al reuniunii respect. la presidentul sau secretariul reuniunii, cel mult până la 20 Februarie 1889 st. n.

Sibiiu, 27 Ianuarie, 1889.

Comitetul central al reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiiului.

Eugen Brote,
president.

Stefan Stroia,
secretariu

MONITOR.

Calendarul săptămânii

29 Ianuarie — 4 Februarie.

29 Duminică: Ignatiu, Filoteiu, Iperechiu, Aviv, Iulian, Roman, Iacob, Paregoriu; Silvan, Luca, Mociu, Sarvil, Vevea, Varsemeu; Afralt, Accesima, Demetriu. 30 Luni: (†) Vasiliu, Gregoriu, Ioan; Ipolit, Censurin, Avras, Felicos, Maccsim, Erculin, Veneriu, Strachin, Mina, Comod, Erme, Maur, Eusebiu, Rustic, Monogriu, Amandin, Olimpiu, Cipriu, Teodor, Tribun, Maccsim, Archelau, Ciril, Sabain. 31 Marți: Cir, Ioan, Anastasia, Teodota Teoctista, Eudocesia, Victorin, Victor, Nicefor, Claudiu, Diodor, Sarapin, Papiu, Trifina Elia. 1 Mercuri: Trifon, Petru, Vendemian, Vasiliu, Timoteiu, Tion, Carion, Perpetua, Satir, Reucat, Satornel, Secund, Felicitate, Anastasiu. 2 Joi: (†) Întimpinarea Domnului, Agatodor, Iordan, Gabriel. 3 Vineri: Simeon, Ana, Adrian, Ebul, Blasiu, Azariu, Paul, Simion, Claudiu. 4 Sâmbătă: Isidor, Nicolau, Abramiu, Ioan, Teoctist, Iasem, Iosif.

Rituale bisericesci.

Duminică, 29 Ianuarie: a Vameșului și Fariseului. Începutul Triodului, Octoich ton 8; Evang. Utren. 11; Melodiile Triodului: "Ușile pocăinței" ș. c. l. Catavasia: "Pământul cel roditoriu" (ér nu "Deschide-voiu gura mea", pentru-că acesta ar avé loc numai când ar fi eșit deja praznicul Întimpinării); la Liturgiă: Fericiri din Octoich și Triod.

Luni, 30 Ianuarie: Săunții trei ierarchi. Sărbătoare legată. Tóte cântările din Mineiu; Catavasia "Pământul cel roditoriu."

Mercuri, 1 Februarie: Înainte-prăznuirea întimpinării Domnului. Deslegare la carne.

Joi, 2 Februarie: Întimpinarea Domnului. Praznic. Tóte cântările din Mineiu; Catavasia "Pământul cel roditoriu"; la Oda IX în loc de "Ceea ce ești mai cinstită". Irmoșele catavasiei cu rpelele lor din Mineiu; la Liturgiă în loc de "Cuvine-se cu adevărat": Irmosul prim dela Oda IX cu pripela lui.

Vineri, 3 Februarie: După-prăznuirea Întimpinării Domnului (până inclusiv Joi, 9 Februarie); deslegare la carne.

Afaceri parohiale.

Matricule. Este o datină foarte rea, că unii parochi în loc să scrie în matricule și în estrasele matriculare luna cu litere, ei o indică numai cu cifre, după pragmatica oficiilor postale. Matriculele, ca documente publice, trebuie să fie de tot clare și sigure. O mână malițioasă preușor pótă falsifica datul din matriculă sau estrase, dacă luna este notată cu cifre, d. e. din 4/2 pótă face cu o singură trăsură 4/12, când apoi în loc de 4 Februarie ai să cetesci 4 Decembrie. — Parochiului consciu de însemnătatea matriculelor și de demnitatea oficiului seu, nu-i vine cu greu să scrie nu numai luna, ci și ziua unei cu litere, sau — ce este și mai corect — ziua o scrie și cu cifre și cu litere, d. e. Februarie 4 (patru), deasemenea și anul, d. e. 1889 (una mie opt sute optzeci și nouă.)

Loterie.

Vineri în 1 Februarie, 1889.

Timișoara:	9	74	4	62	55
Viena:	51	12	50	40	81

Bursa de Viena și Pesta.

Din 31 Ianuarie 1889

	Viena	B.-pesta
Galbin	5.68	5.63
Napoleon	9.57	9.54
00 marce nemțesci	59.25	59.20
London pe (poliță de trei luni)	120.90	120.85

Nr. 1271 [11] 2-3

CONCURS.

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a treia Merghindél, din protopresbiteratul Agnitei, se scrie prin această concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român.”

Venitele parohiale sunt:

1. Dela 67 familii române, câte o măsură vechie à 16 copuri à 1 fl. fac . . . fl. 67.—
 2. Dela 31 familii neuristice à 50 cr. fl. 15.50
 3. Folosirea porțiunii canonice fl. 200.—
 4. 98 familii câte una și de lucru computeate à 50 cr. fl. 49.—
 5. Dela înmormântări și săvârșirea sântelor taine a botezului, cununii și a altor funcțiuni de preste an . fl. 69.12
- Suma fl. 400.62

Doritorii de a ocupa această parohie au a-și subșterne cererile concursuale instruite conform dispozițiilor statutului organic și a regulamentului pentru parohii din 1878, la oficiul protopresbiterat gr. or. al Agnitei (posta Agnita, Szt. Agotha) până la termenul susindicat.

Informațiuni despre starea acestei parohii se pot da mai de aproape din partea subsemnatului oficiu protopresbiterat.

Agnita, 15 Decembre, 1888.

In conștelegere cu comitetul parochial, oficiul protopresbiterat gr. or. al Agnitei.

Sabin Piso, protopresbiter.

Nr. 432. [10] 3-3

EDICT

Ana Lup gr. or. din Curciu, care de 18 ani a părăsit cu necredință pe legiuitul ei bărbat Mihailă Bărsă din Curciu, pribegind în lume fără a se scî ubicaținea ei, se citéză prin această, ca în termen de 3 luni dela prima publicare a acestui edict să se prezenteze la subșcrisul oficiu, căci la din contră procesul divorțial incaminat de bărbatul ei se va pertracta și decide și decide și în absența ei.

Mediaș, în 10 Novembre, 1888.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al tracului Mediașului.

Ión Chendi, administrator protopresb.

Nr. 401. [5] 3-3

CONCURS.

După ce în urma concursului publicat pentru postul de capelan în parohia de clasa a II-a Mada nu s'a însinuat nici un concurent, pe baza ordinului Prévenerabilului Consistoriu archidieceșan dto 28 Decembre 1888. Nr. 6765. se publică prin această concurs nou cu termen de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt: jumătate din venitul parochial anual de 400 fl. v. a.

Concurenții, cari vor reflectă la acest post, au a-și înainta cererile instruite conform normelor în vigóre la subșcrisul oficiu protopresbiterat până la termenul susindicat.

Sécărămb, 31 Decembre, 1888.

În conștelegere cu comitetul parochial respectiv. Oficiul protopresbiterat gr. or. al Gógiului II.

Sabin Piso, prot.

Picăturile de stomach Mariazeller,

care lucră de minune în contra tuturor boalelor de stomach.

Neaseménat mai bune, ca ori cari altele, pentru lipsa de apetit, și slăbiciunea stomachului, respirație, vânturi, răgăeli aere, colică, catar de stomach, acreeală, formarea de peatră, producerea de prea multă flegmă, gălbinare, greață și vărsături, (vomări), durere de cap (în cazul când provine dela stomach), convulsii de stomach, constipațiune sau încercare, încălcarea stomachului cu mănăcări și beuturi, limbrici, splină, ficat, și hemoroidi. Pretul unei sticle dimpreună cu manuducerea la întrebuintărea lor 40 cr., o sticlă duplă 70 cr. [1907] 18-52

Espositul-Central prin farmacistul Carl Brady, Kreamier (Moravia). Picăturile de stomach Mariazeller nu sunt un arcan. Părțile constitutive sunt arătate la fie care sticlă pe esplicărea la întrebuintărea lor. Veritabile se pot căpăta mai în toate farmaciile. **Avis!** Picăturile veritabile de stomach Mariazeller, se falsifică și imitează în multe părți. Ca semn al veritabilității, are să se ia totdeauna, embalagă cu care se învelesce sticla, și care e roșie și în partea de deasupra provédută cu marca fabricii, având pe lângă aceasta de a se mai observa, ca esplicărea la întrebuintărea lor, care se află la fie care sticlă să fie imprimată în tipografia lui H. Gusek în Kreamier.

Veritabile se pot căpăta: Sibiu, farmacia Wilh. Morscher, farmacia Karl Müller, farmacia August Teutsch, farmacia Karl Herzberg. — Hașeg, farmacia Josef Csonka. — Szasz-Regen, farm. Emil Wermescher. — Orăștie, farmacia George Deak, farmacia Ios. Graffius, farmacia N. Vlad. — Averig, farmacia Keserli. — Salung, farmacia Gustav Iekelius. — Alba-Iulia, farmacia Iul. Fröhlich. — Mediaș, farmacia Schuster. — Sas-Sebeș, farmacia Ludwig Binder, farmacia I. C. Reinhard. — Aiud, farmacia Em. Kovács. — Petroșeni, farmacia G. Gerbert. — Mercurea, farmacia Chr. Fr. Schimert. — Făgăraș, farmacia Pildner, farmacia Hermann. — Cohalm (Kohalom), farmacia Eduard Melas. — Salung (Hoszufalu), farmacia Gustav Jekelius.

Nr. 672/1889. Vice-comite. [9] 3-3

Publicare de licitațiune.

Pentru asigurarea furnisării petrișului (prundului) de lipsă în anul 1889 pe tóte drumurile municipale de pe teritoriul comitatului Sibiiu se publică pertractare concursuală, ce se va ținea prin oferte scrise și închise în **18 Februaru 1889 la 9 óre a. m.** la vice-comitele comitatului Sibiiu în sala cea mică de ședință.

Se provócă deci toți aceia, cari voesc a lua această întreprindere, a-și subșterne ofertele lor vice-comitelui comitatului Sibiiu cel mult până la óra amintită a zilei deficte pentru pertractare. Ofertele întrate mai târziu precum și telegramele întrate ori și când, nu se vor lua în considerare.

Pre cuvertul ofertului provédut cu 5 sigile și timbrat după regulă e a se scrie desupra adresei limpede numele acelei linii sau părți de drum, la care se referă ofertul.

Ofertele sunt de a se compune după ormulariul și conspectul de împărțire, cari

ambele se pot primi dela oficiul r. u. de construire de laici.

La ofert trebuie să se alătore cuitanța despre depunerea vadiului la cassa comitatensă.

Vadiul trebuie se constea cel puțin din 5% dela suma prețurilor, care le promite oferentul după cuantitatea de petriș, pusă în conspectul de împărțire, care ser vesce de basă la pertractare.

Bani gata sau obligațiuni nu se promesc cu ofertul.

Conspectul despre împărțirea petrișu-de furnisat, contractul de furnisare, condițiunile specifice, formulariul de ofert, și conspectul de împărțire, ce trebuie alăturat acesteia, se pot ceti respective primi la oficiul r. u. de construire din loc (cassa comitatensă odaia Nr. 39) în órele ordinare de oficiu.

Sibiiu, în 19 Ianuaru, 1889.

Thalman m. p, vice-comitele comitatului Sibiiu.

„Hașegana“ asociațiune de anticipațiune și credit în Hașeg.

Contul bilanțului pro 1888.

Active.	fl. cr.	Passive.	fl. cr.
Cassa în număr	62.—	Părți fundamentale	8797.—
în cambii	13268.—	depuneri spre fructificare	7246.56
în cambii cu acoperire hipotecară	3780.—	interese transitoare anticipate	186.91
tacsa de înscriere	588.—	interesele părților fundamentale	259.79
diverse conturi debitóre	8.—	interesele depunerilor spre fructificare	193.13
		spesele de fundare	588.—
		diverse conturi creditóre	8.—
		profit curat	426.61
			17706.—

Hașeg, la 31 Decembre, 1888.

Ioane Baciu, **Bontescu Mihály,** **Alesandru Serafin,**
cassariu. director. comptabil.

Subsemnata comisiune de supraveghiare am esaminat contul bilanțului și confrontându-l cu registrele principale și ausiliare ale asociațiunii făcute în bună regulă l-am găsit în consonanță cu acelea-și și esact.

Hașeg, la 27 Ianuaru, 1889.

Paul Oltean. **Marcu Muntean.** **Ioan Cornea.** **Avram Celegredean.**

Contul profitului și perderilor.

Esite.	fl. cr.	Venite.	fl. cr.
Interese la depuneri	193.13	Tacsa de înscriere	588.—
Interese la părțile fundamentale	259.79	Interese de escompt	1249.03
Interese transitoare anticipate	186.91	Provisiune	196.72
La chirie	80.—		
Salare	72.—		
Timbre	132.45		
Mobilier	228.24		
Spese generale	454.62		
Profit curat	426.61		
	2033.75		2033.75

Hașeg, la 31 Decembre, 1888.

Ioane Baciu, **Bontescu Mihály,** **Alesandru Serafin.**
cassariu. director. comptabil.

Subsemnata comisiune de supraveghiare am esaminat contul profitului și perderilor și confrontându-l cu registrele principale și ausiliare ale asociațiunii făcute în bună regulă le-am găsit în consonanță cu acelea-și și esact.

Hașeg, la 27 Ianuaru, 1889.

Paul Oltean. **Marcu Muntean.** **Ioan Cornea.** **Avram Celegredean.**

„Hașegana“ asociațiune de anticipațiune și credit în Hașeg.

Convocare.

Membrii asociațiunii de anticipațiune și credit „Hașegana“ sunt rugați a se înfățoșă în număr cât de mare la

I-a adunare generală ordinară

care se va ține în Hașeg, la **3 Martie a. e. st. n. 10 óre ante améđi în localul Asociațiunii.**

Obiectele la ordinea zilei sunt:

1. Alegerea unui președinte, unui vice-președinte, doi scrutinători și doi secretari.
2. Raportul directorului.
3. Raportul consiliului de supraveghiare.
4. Revisiunea rașiociniului, statorirea bilanțului, și a câștigului curat.
5. Alegerea comisiunii de supraveghiare.
6. Alegerea unui membru în consiliul administrativ, în urma abđicerei membrului Nicolau Teodosiu.
7. Luarea de concludu cu privire la părțile fundamentale cedate de Iohann Heffner și Carl Koenn membrului Basiliu Șandor de Vist.
8. Desemnarea foilor în cari au a se publică afacerile asociațiunii.
9. Statorirea remunerățiunii comptabilului și secretariului pro 1888.
10. Statorirea bugetului pe anul 1889 și salariul comptabilului.
11. Eventuale propuneri făcânde în sensul §. 72 din statute.
12. Dispozițiuni pentru verificarea protocolului.

In cas, dacă nu se vor presenta membrii în număr recerut de statute, spre a aduce concludu valide, adunarea generală se va ținea în **16 Martiu 1889 st. n. la 10 óre ante améđi,** când cei preșenti peste obiectele puse la ordinea zilei, vor delibera necondiționat conform §. 70 din statute.

Din ședința consiliului administrativ ținută în Hașeg, la 21 Ianuaru, 1889 st. n. [12] I-1

Bontescu Mihály, **Ioane Tocaciu,**
director. secretariu.

IOSIF GAVORA.

Pentru lucru eminent și gust bun la esoposițiunea regnicolară din 1885 din Budapesta, distins cu medaila cea mare a esoposițiunii.

In Budapesta, strada Váci, Nr. 17.

Recomând obiectele necesare pentru ajustarea bisericilor și capelelor cu cele ce sum provédut în abundanță pentru preșurile cele mai moderate, și lucrute cât se poate mai frumos: Anume:

Odăđdii felon și altele după ritul greco-oriental!

Prapori și stindarde pentru reuniuni.

Stindarde pentru pompieri, copii de scoală, reuniuni industriale, reuniuni de cântări și reuniuni de înmormântare.

Statue, polican-dre, potire și chipuri sfinte sfesnice pentru altariu și de părete, candelu. Iconostase, chipuri pentru frontariu. În-mormântarea Domnului, etc. etc.

Primese repararea hainelor vechi precum și aurărirea și argintărirea pe lângă preșuri moderate.

Cusături cu aur, argint și mătasă și haine bisericesci, cusute cu fir de aur, argint și mătasă.

Dantele bisericesci. Învelitoare de prestol. Mărfuri bisericesci. Damaste etc.

Punctualitatea mi o pot adeverí prin mai multe sute de epistole de recunoscință. [1972] 12-30

Cataloge de preșuri la dorință trimis libere de post-port.